

ZAKON O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O GRAĐANSKO-PRAVNIM ASPEKTIMA MEĐUNARODNE OTMICE DJECE*

Član 1.

Ratificira se Konvencija o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece, potpisana u Hagu, 25. listopada 1980., u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Konvencija u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski književni jezik glasi:

CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION

CHAPTER I.

SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

The objects of the present Convention are –
a) to secure the prompt return of children wrongfully removed to or retained in any Contracting State; and

b) to ensure that rights of custody and of access under the law of one Contracting State are effectively respected in the other Contracting States.

Article 2

Contracting States shall take all appropriate measures to secure within their territories the implementation of the objects of the Convention. For this purpose they shall use the most expeditious procedures available.

KONVENCIJA O GRAĐANSKO-PRAVNIM ASPEKTIMA MEĐUNARODNE OTMICE DJECE

POGLAVLJE I.

PRIMJENA KONVENCIJE

Član 1.

Ciljevi ove konvencije jesu:

a) osigurati što hitniji povratak djece nezakonito odvedene ili zadržane u nekoj državi ugovornici;

b) osigurati da se prava na brigu i viđenje s djetetom po zakonu jedne države ugovornice stvarno poštuju u drugoj državi ugovornici.

Član 2.

Države ugovornice poduzet će sve odgovarajuće mjere da na svojem teritoriju osiguraju provedbu Konvencije. U tu će svrhu primijeniti najuspješnije raspoložive postupke.

Article 3

The removal or the retention of a child is to be considered wrongful where –

a) it is in breach of rights of custody attributed to a person, an institution or any other body, either jointly or alone, under the law of the State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention; and

b) at the time of removal or retention those rights were actually exercised, either jointly or alone, or would have been so exercised but for the removal or retention.

The rights of custody mentioned in subparagraph a) above, may arise in particular by operation of law or by reason of a judicial or administrative decision, or by reason of an agreement having legal effect under the law of that State.

Article 4

The Convention shall apply to any child who was habitually resident in a Contracting State immediately before any breach of custody or access rights. The Convention shall cease to apply when the child attains the age of 16 years.

Article 5

For the purposes of this Convention –

a) „rights of custody“ shall include rights relating to the care of the person of the child and, in particular, the right to determine the child's place of residence;

b) „rights of access“ shall include the right to take a child for a limited period of time to a place other than the child's habitual residence.

CHAPTER II

CENTRAL AUTHORITIES

Article 6

A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention upon

Član 3.

Odvođenje ili zadržavanje djeteta smatrat će se nezakonitim:

a) ako predstavlja povredu prava na brigu što ga je dobila osoba, institucija ili bilo koje drugo tijelo, kolektivno ili pojedinačno, po zakonu države u kojoj je dijete bilo stalno nastanjeno prije odvođenja ili zadržavanja;

b) ako su se u vrijeme odvođenja ili zadržavanja ta prava ostvarivala kolektivno ili pojedinačno, ili bi se bila ostvarivala da nije došlo do odvođenja ili zadržavanja.

Prava na brigu spomenuta u točki a) stava 1. mogu se steći, prije svega, provedbom zakona ili na temelju sudske ili upravne odluke, ili na temelju sporazuma koji ima pravni učinak po pravu dotične države.

Član 4.

Konvencija će se primjenjivati na dijete koje je živjelo u državi ugovornici neposredno prije bilo kakve povrede prava na brigu ili na viđenje. Konvencija će se prestati primjenjivati kada dijete napuni 16 godina.

Član 5.

U svrhe ove konvencije izraz:

a) «pravo na brigu» uključuje prava koja se odnose na brigu o ličnosti djeteta, osobito pravo na određivanje mjesta boravka djeteta;

b) «pravo na viđenje» uključuje pravo da se dijete na određeno vrijeme odvede izvan mjesta stalnog boravka.

POGLAVLJE II.

CENTRALNI IZVRŠNI ORGAN

Član 6.

Država ugovornica odredit će centralni izvršni organ koji će izvršavati obveze što ih Konvencija predviđa za takav organ.

such authorities.

Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial organizations shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial extent of their powers. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which applications may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

Article 7

Central Authorities shall co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their respective State to secure the prompt return of children and to achieve the other objects of this Convention.

In particular, either directly or through any intermediary, they shall take all appropriate measures –

a) to discover the whereabouts of a child who has been wrongfully removed or retained;

b) to prevent further harm to the child or prejudice to interested parties by taking or causing to be taken provisional measures;

c) to secure the voluntary return of the child or to bring about an amicable resolution of the issues;

d) to exchange, where desirable, information relating to the social background of the child;

e) to provide information of a general character as to the law of their State in connection with the application of the Convention;

f) to initiate or facilitate the institution of judicial or administrative proceedings with a view to obtaining the return of the child and, in a proper case, to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access;

g) where the circumstances so require, to provide or facilitate the provision of legal aid and advice, including the participation of

Savezne države, države s više od jednog pravnog sustava ili države koje imaju autonomne teritorijalne jedinice moći će postavljati više od jednog centralnog izvršnog organa i naznačiti teritorijalnu nadležnost tih organa. Ako je država odredila više od jednog centralnog izvršnog organa, odredit će centralni izvršni organ kojemu će se moći slati molbe za daljnje prosljeđivanje odgovarajućem centralnom izvršnom organu u toj državi.

Član 7.

Centralni izvršni organi će međusobno surađivati i unapređivati suradnju među nadležnim organima u zemljama ugovornicama kako bi se osiguralo što hitnije vraćanje djeteta i postigli ostali ciljevi ove konvencije.

Prije svega centralni izvršni organ će, neposredno ili preko posrednika, poduzimati sve potrebne mjere:

a) za otkrivanje mjesta gdje se nalazi dijete koje je nezakonito odvedeno ili zadržano;

b) za sprečavanje daljnjih eventualnih opasnosti za dijete ili pristranosti u odnosu na jednu od zainteresiranih strana poduzimanjem ili iniciranjem poduzimanja privremene mjere;

c) za osiguranje dobrovoljnog povratka djeteta ili postizanje sporazumnog rješavanja tog pitanja;

d) za razmjenu, gdje je to potrebno, informacija u vezi sa socijalnim podrijetlom djeteta;

e) za pružanje općih informacija o važećem pravu dotične države u vezi s primjenom ove konvencije;

f) za pokretanje ili olakšavanje pokretanja sudskog ili upravnog postupka radi osiguravanja povratka djeteta i gdje je to moguće za sklapanje odgovarajućih sporazuma o organiziranju ili osiguravanju efikasnog ostvarivanja prava na viđenje;

g) za osiguravanje ili olakšavanje osiguravanja, gdje okolnosti to zahtijevaju, pravne pomoći i savjeta, uključujući i

legal counsel and advisers;

h) to provide such administrative arrangements as may be necessary and appropriate to secure the safe return of the child;

i) to keep each other informed with respect to the operation of this Convention and, as far as possible, to eliminate any obstacles to its application.

CHAPTER III

RETURN OF CHILDREN

Article 8

Any person, institution or other body claiming that a child has been removed or retained in breach of custody rights may apply either to the Central Authority of the child's habitual residence or to the Central Authority of any other Contracting State for assistance in securing the return of the child.

The application shall contain –

a) information concerning the identity of the applicant, of the child and of the person alleged to have removed or retained the child;

b) where available, the date of birth of the child;

c) the grounds on which the applicant's claim for return of the child is based;

d) all available information relating to the whereabouts of the child and the identity of the person with whom the child is presumed to be.

The application may be accompanied or supplemented by –

e) an authenticated copy of any relevant decision or agreement;

f) a certificate or an affidavit emanating from a Central Authority, or other competent authority of the State of the child's habitual residence, or from a qualified person, concerning the relevant law of that State;

g) any other relevant document.

sudjelovanje branitelja i pravnih savjetnika;

h) za sklapanje upravnih sporazuma koji su potrebni i adekvatni za osiguravanje sigurnog povratka djeteta;

i) za osiguravanje uzajamne razmjene informacija koje se odnose na primjenu ove konvencije i, ako je to moguće, eliminiranje svih prepreka u njezinoj primjeni.

POGLAVLJE III.

POVRATAK DJETETA

Član 8.

Bilo koja osoba, institucija ili drugo tijelo koje tvrdi da je odvođenjem ili zadržavanjem djeteta povrijeđeno pravo na brigu, može se obratiti centralnom izvršnom organu države u kojoj je mjesto stalnog boravka djeteta ili centralnom izvršnom organu bilo koje druge države ugovornice za pomoć u osiguravanju povratka djeteta.

Takva će molba sadržati:

a) podatke o identitetu podnositelja molbe, djeteta i osobe za koju se tvrdi da je odvela ili zadržala dijete;

b) gdje je to moguće datum rođenja djeteta;

c) činjenice na kojima se temelji molba podnositelja za povratak djeteta;

d) sve raspoložive informacije u vezi sa mjestom gdje se dijete nalazi i identitetom osobe s kojom se pretpostavlja da je dijete.

Uz molbu mogu biti priloženi ovi dokumenti:

e) ovjerena kopija bilo koje važne odluke ili sporazuma

f) potvrda ili garantno pismo što ga je izdao centralni izvršni organ ili drugi nadležni organ države u kojoj je mjesto stalnog boravka djeteta ili službena osoba, u vezi s relevantnim pravom te države;

g) bilo koji drugi relevantni dokument.

Article 9

If the Central Authority which receives an application referred to in Article 8 has reason to believe that the child is in another Contracting State, it shall directly and without delay transmit the application to the Central Authority of that Contracting State and inform the requesting Central Authority, or the applicant, as the case may be.

Article 10

The Central Authority of the State where the child is, shall take or cause to be taken all appropriate measures in order to obtain the voluntary return of the child.

Article 11

The judicial or administrative authorities of Contracting States shall act expeditiously in proceedings for the return of children.

If the judicial or administrative authority concerned has not reached a decision within six weeks from the date of commencement of the proceedings, the applicant of the Central Authority of the requested State, on its own initiative or if asked by the Central Authority of the requesting State, shall have the right to request a statement of the reasons for the delay. If a reply is received by the Central Authority of the requested State, that Authority shall transmit the reply to the Central Authority of the requesting State, or to the applicant, as the case may be.

Article 12

Where a child has been wrongfully removed or retained in terms of Article 3 and, at the date of the commencement of the proceedings before the judicial or administrative authority of the Contracting State where the child is, a period of less than one year has elapsed from the date of the wrongful removal or retention, the authority concerned shall order the return of the child forthwith.

The judicial or administrative authority,

Član 9.

Ako centralni izvršni organ koji primi molbu iz člana 8. ima razloga vjerovati da se dijete nalazi u nekoj drugoj državi ugovornici izravno će, bez odgode, dostaviti molbu centralnome izvršnom organu te države ugovornice i o tome obavijestiti centralni organ koji šalje molbu ili podnositelja molbe, ovisno o slučaju.

Član 10.

Centralni izvršni organ države u kojoj se nalazi dijete poduzet će ili narediti da se poduzmu sve odgovarajuće mjere radi osiguravanja dobrovoljnog povratka djeteta.

Član 11.

Sudski ili upravni organi država ugovornica hitno će provesti postupak za povratak djeteta.

Ako odgovarajući sudski ili upravni organi ne donesu odluku u roku od šest tjedana od dana pokretanja postupka, podnositelj molbe ili centralni izvršni organ države kojoj je poslan zahtjev, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev centralnog izvršnog organa države koja upućuje zahtjev, ima pravo tražiti obrazloženje zbog odgode. Ako odgovor dobije centralni izvršni organ države kojoj je zahtjev je poslan, taj će izvršni organ dostaviti odgovor centralnom izvršnom organu države koja upućuje zahtjev ili podnositelju molbe, ovisno o slučaju.

Član 12.

Ako je dijete nezakonito odvedeno ili zadržano u smislu člana 3., a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim organom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi proteklo je manje od jedne godine od dana nezakonitog odvođenja ili zadržavanja, dotični nadležni organ naredit će hitan povratak djeteta.

Sudski ili upravni organ, čak i ako je

even where the proceedings have been commenced after the expiration of the period of one year referred to in the preceding paragraph, shall also order the return of the child, unless it is demonstrated that the child is now settled in its new environment.

Where the judicial or administrative authority in the requested State has reason to believe that the child has been taken to another State, it may stay the proceedings or dismiss the application for the return of the child.

Article 13

Notwithstanding the provisions of the preceding Article, the judicial or administrative authority of the requested State is not bound to order the return of the child if the person, institution or other body which opposes its return establishes that –

a) the person, institution or other body having the care of the person of the child was not actually exercising the custody rights at the time of removal or retention, or had consented to or subsequently acquiesced in the removal or retention; or

b) there is a grave risk that his or her return would expose the child to physical or psychological harm or otherwise place the child in an intolerable situation.

The judicial or administrative authority may also refuse to order the return of the child if it finds that the child objects to being returned and has attained an age and degree of maturity at which it is appropriate to take account of its views.

In considering the circumstances referred to in this Article, the judicial and administrative authorities shall take into account the information relating to the social background of the child provided by the Central Authority or other competent authority of the child's habitual residence.

Article 14

In ascertaining whether there has been a wrongful removal or retention within the meaning of Article 3, the judicial or administrative authorities of the requested

pravni postupak pokrenut nakon proteka roka od jedne godine spomenutog u prethodnom stavu, također će narediti povratak djeteta ako se ne dokaže da se dijete prilagodilo novoj okolini.

Ako sudski ili upravni organ u državi kojoj je poslan zahtjev ima razloga vjerovati da je dijete odvedeno u neku drugu državu, može obustaviti postupak ili odbaciti molbu za povratak djeteta.

Član 13.

Bez obzira na odredbe prethodnog člana, sudski ili upravni organ države kojoj se šalje zahtjev nije dužan narediti povratak djeteta ako osoba, institucija ili drugo tijelo koje se suprotstavlja njegovu povratku dokaže:

a) da osoba, institucija ili drugo tijelo koje se brine o ličnosti djeteta nije stvarno ostvarivalo pravo na brigu u vrijeme odvođenja ili zadržavanja, ili da se bilo složilo ili naknadno pristalo na odvođenje ili zadržavanje;

b) da postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili na drugi način doveo dijete u nepovoljan položaj.

Sudski ili upravni organ može, također, odbiti da naredi povratak djeteta ako utvrdi da se dijete suprotstavlja povratku i da je napunilo one godine i steklo stupanj zrelosti pri kojemu je potrebno uzeti u obzir njegovo mišljenje.

Pri razmatranju okolnosti spomenutih u ovom članu, sudski i upravni organ uzet će u obzir podatke koji se odnose na socijalno podrijetlo djeteta dobivene od centralnog izvršnog organa ili nekog drugog nadležnog organa države u kojoj je mjesto stalnog boravka djeteta.

Član 14.

Pri utvrđivanju je li došlo do nezakonitog odvođenja ili zadržavanja u smislu člana 3. sudski i upravni organi države kojoj je poslan zahtjev mogu izravno

State may take notice directly of the law of, and of judicial or administrative decisions, formally recognized or not in the State of the habitual residence of the child, without recourse to the specific procedures for the proof of that law or for the recognition of foreign decisions which would otherwise be applicable.

Article 15

The judicial or administrative authorities of a Contracting State may, prior to the making of an order for the return of the child, request that the applicant obtain from the authorities of the State of the habitual residence of the child a decision or other determination that the removal or retention was wrongful within the meaning of Article 3 of the Convention, where such a decision or determination may be obtained in that State. The Central Authorities of the Contracting States shall so far as practicable assist applicants to obtain such a decision or determination.

Article 16

After receiving notice of a wrongful removal or retention of a child in the sense of Article 3, the judicial or administrative authorities of the Contracting State to which the child has been removed or in which it has been retained shall not decide on the merits of rights of custody until it has been determined that the child is not to be returned under this Convention or unless an application under this Convention is not lodged within a reasonable time following receipt of the notice.

Article 17

The sole fact that a decision relating to custody has been given in or is entitled to recognition in the requested State shall not be a ground for refusing to return a child under this Convention, but the judicial or administrative authorities of the requested State may take account of the reasons for that decision in applying this Convention.

primijeniti pravo, a i sudske ili upravne odluke, bez obzira na to da li se službeno priznaju ili ne u državi u kojoj je stalno mjesto boravka djeteta bez provedbe posebnih postupaka za dokazivanje tog prava ili za priznavanje stranih odluka koji bi inače bili provedeni.

Član 15.

Sudski ili upravni organi države ugovornice mogu, prije izdavanja naloga o povratku djeteta, tražiti da podnositelj molbe pribavi od organa države u kojoj je mjesto stalnog boravka djeteta odluku ili druge dokaze da je odvođenje ili zadržavanje djeteta bilo nezakonito na temelju člana 3. Konvencije, ako se takva odluka ili dokazi mogu dobiti u toj državi. Centralni izvršni organi država ugovornica će, u mjeri u kojoj je to moguće, pomoći podnositeljima molbe da dobiju takvu odluku ili dokaze.

Član 16.

Nakon dobivanja obavijesti o nezakonitom odvođenju ili zadržavanju djeteta u smislu člana 3., sudski ili upravni organi države ugovornice u koju je dijete odvedeno ili u kojoj je zadržano neće donositi meritornu odluku o pravu na brigu sve dok se ne utvrdi da se dijete neće vratiti, na temelju ove konvencije, ili ako nije podnesena molba, na temelju ove konvencije, u razumnom razdoblju nakon prispjeća obavijesti.

Član 17.

Sama činjenica da je odluka koja se odnosi na brigu izdana ili da je treba priznati u državi kojoj je poslan zahtjev neće predstavljati osnovu za odbijanje povratka djeteta na temelju ove konvencije, ali sudski i upravni organi države kojoj je poslan zahtjev mogu pri primjeni ove konvencije uzeti u obzir razlog za donošenje te odluke.

Article 18

The provisions of this Chapter do not limit the power of a judicial or administrative authority to order the return of the child at any time.

Article 19

A decision under this Convention concerning the return of the child shall not be taken to be a determination on the merits of any custody issue.

Article 20

The return of the child under the provisions of Article 12 may be refused if this would not be permitted by the fundamental principles of the requested State relating to the protection of human rights and fundamental freedoms.

CHAPTER IV

RIGHTS OF ACCESS

Article 21

An application to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access may be presented to the Central Authorities of the Contracting States in the same way as an application for the return of a child.

The Central Authorities are bound by the obligations of co-operation which are set forth in Article 7 to promote the peaceful enjoyment of access rights and the fulfilment of any conditions to which the exercise of those rights may be subject. The Central Authorities shall take steps to remove, as far as possible, all obstacles to the exercise of such rights.

The Central Authorities, either directly or through intermediaries, may initiate or assist in the institution of proceedings with a view to organizing or protecting these rights and securing respect for the conditions to which the exercise of these rights may be subject.

Član 18.

Odredbe ovog poglavlja ne ograničavaju ovlaštenja sudskog ili upravnog organa da naredi povratak djeteta bilo u koje vrijeme.

Član 19.

Odluka na temelju ove konvencije u vezi s povratkom djeteta neće se smatrati meritornom odlukom bilo o kojem pitanju u vezi s pravom na brigu.

Član 20.

Povratak djeteta na temelju odredaba člana 12. može se odbiti ako bi to predstavljalo kršenje osnovnih načela zaštite ljudskih prava i osnovnih sloboda države kojoj je zahtjev poslan.

POGLAVLJE IV.

PRAVO NA VIĐENJE

Član 21.

Molba za sklapanje sporazuma za organiziranje ili osiguravanje efikasnog ostvarivanja prava na viđenje može se podnijeti centralnim izvršnim organima država ugovornica na isti način kao i molba za povratak djeteta.

Centralni izvršni organi moraju poštivati obveze o suradnji što su utvrđene u članu 7. radi unapređenja nesmetanog uživanja prava na viđenje i udovoljenja svim uvjetima o kojima može ovisiti ostvarivanje ovih prava. Centralni izvršni organi poduzet će korake za otklanjanje, koliko je to moguće, svih prepreka u ostvarivanju tih prava.

Centralni izvršni organi, neposredno ili preko posrednika, mogu inicirati ili pomoći pri pokretanju postupka radi organiziranja ili zaštite tih prava i osiguravanja uvjeta o kojima može ovisiti ostvarivanje tih prava.

CHAPTER V
GENERAL PROVISIONS

Article 22

No security, bond or deposit, however described, shall be required to guarantee the payment of costs and expenses in the judicial or administrative proceedings falling within the scope of this Convention.

Article 23

No legalization or similar formality may be required in the context of this Convention.

Article 24

Any application, communication or other document sent to the Central Authority of the requested State shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into the official language or one of the official languages of the requested State or, where that is not feasible, a translation into French or English.

However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, object to the use of either French or English, but not both, in any application, communication or other document sent to its Central Authority.

Article 25

Nationals of the Contracting States and persons who are habitually resident within those States shall be entitled in matters concerned with the application of this Convention to legal aid and advice in any other Contracting State on the same conditions as if they themselves were nationals of and habitually resident in that State.

POGLAVLJE V.
OPĆE ODREDBE

Član 22.

Nikakvo jamstvo, u obliku kaucije ili depozita, ma kako opisano, neće se tražiti kao garancija za pokrivanje troškova i rashoda sudskih ili upravnih postupaka u primjeni ove konvencije.

Član 23.

Neće se zahtijevati nikakva legalizacija ili slična formalnost u kontekstu ove konvencije.

Član 24.

Sve molbe, dopisi ili druga dokumentacija koja se šalje centralnim izvršnim organima zamoljene države bit će napisani na izvornom jeziku s priloženim prijevodom na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države kojoj se šalje zahtjev ili, gdje to nije moguće, s prijevodom na francuski ili engleski jezik.

Međutim država se ugovornica može, izražavajući rezervu u skladu s članom 42. suprotstaviti upotrebi francuskog ili engleskog jezika, ali ne i jednog i drugog jezika, u svim molbama, dopisima ili drugoj dokumentaciji koja se šalje njezinim centralnim izvršnim organima.

Član 25.

Državljeni država ugovornica i osobe koje su nastanjene u tim državama imat će pravo na pravnu pomoć i savjetodavne usluge u pitanjima u vezi s primjenom ove konvencije bilo u kojoj drugoj državi ugovornici uz iste uvjete kao i domaći državljani i osobe stalno nastanjene u toj državi.

Article 26

Each Central Authority shall bear its own costs in applying this Convention.

Central Authorities and other public services of Contracting States shall not impose any charges in relation to applications submitted under this Convention. In particular, they may not require any payment from the applicant towards the costs and expenses of the proceedings or, where applicable, those arising from the participation of legal counsel or advisers. However, they may require the payment of the expenses incurred or to be incurred in implementing the return of the child.

However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, declare that it shall not be bound to assume any costs referred to in the preceding paragraph resulting from the participation of legal counsel or advisers or from court proceedings, except insofar as those costs may be covered by its system of legal aid and advice.

Upon ordering the return of a child or issuing an order concerning rights of access under this Convention, the judicial or administrative authorities may, where appropriate, direct the person who removed or retained the child, or who prevented the exercise of rights of access, to pay necessary expenses incurred by or on behalf of the applicant, including travel expenses, any costs incurred or payments made for locating the child, the costs of legal representation of the applicant, and those of returning the child.

Article 27

When it is manifest that the requirements of this Convention are not fulfilled or that the application is otherwise not well founded, a Central Authority is not bound to accept the application. In that case, the Central Authority shall forthwith inform the applicant or the Central Authority through which the application was submitted, as the case may be, of its reasons.

Član 26.

Svaki centralni izvršni organ snosit će svoje troškove u vezi s primjenom ove konvencije.

Centralni izvršni organi i druge javne službe država ugovornica neće nametati nikakve pristojbe na molbe podnesene na temelju ove konvencije. Oni, osobito, ne mogu od podnositelja molbe zahtijevati bilo kakve naknade za troškove i rashode postupka ili, gdje to odgovara, za troškove koji potječu iz sudjelovanja pravne obrane ili savjetnika. Međutim oni mogu tražiti plaćanje troškova koji su proizašli ili će proizaći iz sprovođenja povratka djeteta.

Međutim država ugovornica može, stavljanjem rezerve u skladu s članom 42. izjaviti da neće primiti na sebe nikakve troškove koji se spominju u prethodnom stavu, a potječu iz sudjelovanja pravne obrane ili savjetnika ili iz sudskog postupka, osim u slučaju da se ti troškovi pokrivaju na temelju njezina sustava pravne pomoći i savjetodavnih usluga.

Nakon izdavanja naloga za povratak djeteta ili izdavanja naloga u vezi s pravom na viđenje, u skladu s ovom konvencijom, sudski ili upravni organi mogu, gdje to odgovara, narediti osobi koja je odvela ili zadržala dijete, ili koja je spriječila ostvarivanje prava na viđenje, da plati potrebne troškove što ih je imao podnositelj molbe ili neka druga osoba u njegovo ime, uključujući putne troškove, sve troškove traganja za djetetom i troškove pronalaženja djeteta, troškove pravnog predstavljanja podnositelja molbe i troškove povratka djeteta.

Član 27.

Kada je očito da zahtjevima iz ove konvencije nije udovoljeno ili da molba inače nema valjane pravne osnove, centralni izvršni organ nije dužan prihvatiti molbu. U tom će slučaju centralni izvršni organ, o svojim razlozima, odmah obavijestiti podnositelja molbe ili centralni izvršni organ preko kojega je dostavljena molba, ovisno o slučaju.

Article 28

A Central Authority may require that the application be accompanied by a written authorization empowering in to act on behalf of the applicant, or to designate a representative so to act.

Article 29

This Convention shall not preclude any person, institution or body who claims that there has been a breach of custody or access rights within the meaning of Article 3 or 21 from applying directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State, whether or not under the provisions of this Convention.

Article 30

Any application submitted to the Central Authorities or directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State in accordance with the terms of this Convention, together with documents and any other information appended thereto or provided by a Central Authority, shall be admissible in the courts or administrative authorities of the Contracting States.

Article 31

In relation to a State which in matters of custody of children has two or more systems of law applicable in different territorial units –

a) any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit of that State;

b) any reference to the law of the State of habitual residence shall be construed as referring to the law of the territorial unit in that State where the child habitually resides.

Član 28.

Centralni izvršni organ može zahtijevati da uz molbu bude priloženo pismo ovlaštenja koje mu daje pravo da zastupa podnositelja molbe ili da imenuje predstavnika koji će djelovati umjesto njega.

Član 29.

Ova konvencija neće spriječiti bilo koju osobu, instituciju ili tijelo koje tvrdi da je došlo do povrede prava na brigu ili viđenje u smislu člana 3. ili člana 21. da se izravno obrati molbom sudskim ili upravnim organima države ugovornice, bez obzira na to je li to predviđeno odredbama ove konvencije ili nije.

Član 30.

Sve molbe upućene centralnim izvršnim organima ili izravno sudskim ili upravnim organima države ugovornice u skladu s uvjetima ove konvencije, zajedno s dokumentima i svim ostalim priloženim podacima, ili podacima što ih daje centralni izvršni organ, prihvatit će se u sudovima ili administrativnim organima država ugovornica.

Član 31.

U odnosu prema državi koja u vezi s pitanjima prava na brigu o djetetu ili viđenje djeteta ima dva pravna sustava ili više pravnih sustava što se primjenjuju u različitim teritorijalnim jedinicama:

a) bilo kakvo pozivanje na mjesto stalnog boravka u toj državi smatrat će se pozivanjem na mjesto stalnog boravka u jednoj od teritorijalnih jedinica te države;

b) bilo kakvo pozivanje na zakon države u vezi s mjestom stalnog boravka smatrat će se pozivanjem na zakon teritorijalne jedinice države u kojoj je mjesto stalnog boravka djeteta.

Article 32

In relation to a State which in matters of custody of children has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.

Article 33

A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of custody of children shall not be bound to apply this Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.

Article 34

This Convention shall take priority in matters within its scope over the Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors, as between parties to both Conventions. Otherwise the present Convention shall not restrict the application of an international instrument in force between the State of origin and the State addressed or other law of the State addressed for the purposes of obtaining the return of a child who has been wrongfully removed or retained or of organizing access rights.

Article 35

This Convention shall apply as between Contracting States only to wrongful removals or retentions occurring after its entry into force in those States.

Where a declaration has been made under Article 39 or 40, the reference in the preceding paragraph to a Contracting State shall be taken to refer to the territorial unit or units in relation to which this Convention applies.

Član 32.

U odnosu prema državi koja u vezi s pitanjima brige o djetetu ima dva pravna sustava ili više pravnih sustava što se primjenjuju na različite kategorije osoba, bilo kakvo pozivanje na zakon te države smatrat će se pozivanjem na pravni sustav što ga utvrdi zakon te države.

Član 33.

Država u kojoj razne teritorijalne jedinice imaju vlastite pravne propise o skrbništvu o djeci neće biti dužna primjenjivati ovu konvenciju tamo gdje država s jedinstvenim pravnim sustavom nije dužna to učiniti.

Član 34.

Ova će konvencija imati prednost u pitanjima s područja primjene nad Konvencijom od 5. listopada 1961. o ovlaštenjima odgovornih organa i pravu koje će se primjenjivati u odnosu na zaštitu maloljetnika, među potpisnicima obiju konvencija. Inače, ova konvencija neće ograničiti primjenu međunarodnog instrumenta koji je na snazi između države podrijetla i države kojoj se šalje molba ili drugoga zakona države kojoj se šalje molba u svrhu realiziranja povratka djeteta koje je nezakonito odvedeno ili zadržano ili u svrhu ostvarivanja prava na viđenje.

Član 35.

Ova će se konvencija primjenjivati među državama ugovornicama samo u odnosu na nezakonita odvođenja ili zadržavanja što su uslijedila nakon njezina stupanja na snagu u tim državama.

U slučaju izjave na temelju člana 39. ili člana 40. pozivanje iz prethodnog stava na državu ugovornicu smatrat će se pozivanjem na teritorijalnu jedinicu ili jedinice na koje se primjenjuje ova konvencija.

Article 36

Nothing in this Convention shall prevent two or more Contracting States, in order to limit the restrictions to which the return of the child may be subject, from agreeing among themselves to derogate from any provisions of this Convention which may imply such a restriction.

CHAPTER VI

FINAL CLAUSES

Article 37

The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Fourteenth Session.

It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 38

Any other State may accede to the Convention.

The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for a State acceding to it on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of accession.

The accession will have effect only as regards the relations between the acceding State and such Contracting States as will have declared their acceptance of the accession. Such a declaration will also have to be made by any Member State ratifying, accepting or approving the Convention after an accession. Such declaration shall be deposited at the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands; this Ministry shall forward, through diplomatic channels, a

Član 36.

Ništa iz Konvencije neće spriječiti dvije države ugovornice ili viša država ugovornica, da se radi ograničavanja restrikcija kojima može podlijevati povratak djeteta, međusobno dogovore o odstupanju bilo od koje odredbe ove konvencije koja može predstavljati takvo ograničenje.

POGLAVLJA VI

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 37.

Ova će konvencija biti otvorena za potpis državama koje su bile članice Haške konferencije o međunarodnome privatnom pravu za vrijeme njezina XIV. zasjedanja.

Konvencija se može ratificirati, može joj se pristupiti ili se može prihvatiti, a instrumenti ratifikacije, prihvata ili pristupa bit će položeni kod Ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Član 38.

Bilo koja druga država može pristupiti Konvenciji.

Instrumenti pristupa bit će položeni kod Ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Za državu koja pristupi Konvenciji, Konvencija stupa na snagu prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja instrumenta pristupa.

Pristup će biti pravovaljan samo u odnosima između države pristupnice i onih država ugovornica koje budu izjavile da prihvaćaju pristup. Takvu će izjavu, također, morati dati bilo koja država članica koja ratificira, prihvaća ili odobrava Konvenciju nakon pristupa. Takva će izjava biti položena kod Ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske, a Ministarstvo će poslati, diplomatskim putem, ovjerenu kopiju izjave svakoj od država ugovornica.

certified copy to each of the Contracting States.

The Convention will enter into force as between the acceding State and the State that has declared its acceptance of the accession on the first day of the third calendar month after the deposit of the declaration of acceptance.

Article 39

Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that the Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect at the time the Convention enters into force for that State.

Such declaration, as well as any subsequent extension, shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 40

If a Contracting State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

Any such declaration shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

Article 41

Where a Contracting State has a system of government under which executive,

Za državu koja pristupa i državu koja je izjavila da prihvća pristup, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja izjave o prihvatu.

Član 39.

Bilo koja država može u vrijeme potpisivanja, ratificiranja, prihvaćanja, odobravanja ili pristupa izjaviti da će se Konvencija primjenjivati na svim teritorijima za čije je međunarodne odnose odgovorna, ili na jedan teritorij ili više njih. Takva će izjava postati pravovaljana u vrijeme stupanja na snagu Konvencije za tu državu.

Takva izjava, a i svako daljnje proširivanje primjene, proslijedit će se Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Član 40.

Ako država ugovornica ima dvije teritorijalne jedinice ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sustavi u odnosu na pitanja iz djelokruga ove konvencije, može u vrijeme potpisivanja, ratificiranja, prihvaćanja, odobravanja ili pristupa izjaviti da će se ova konvencija primjenjivati na sve njezine teritorijalne jedinice ili samo na jednu ili više njih, i može izmijeniti ovu izjavu podnošenjem druge izjave u bilo koje vrijeme.

O svim izjavama ove vrste bit će obaviješteno Ministarstvo vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske i u njima će se eksplicitno odrediti teritorijalne jedinice u kojima će se primjenjivati Konvencija.

Član 41.

Ako država ugovornica ima politički sustav prema kojemu su izvršna, sudska i

judicial and legislative powers are distributed between central and other authorities within that State, its signature or ratification, acceptance or approval of, or accession to this Convention, or its making of any declaration in terms of Article 40 shall carry no implication as to the internal distribution of powers within that State.

Article 42

Any State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 39 or 40, make one or both of the reservations provided for in Article 24 and Article 26, third paragraph. No other reservation shall be permitted.

Any State may at any time withdraw a reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 43

The Convention shall enter into force on the first day of the third calendar month after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance, approval or accession referred to in Articles 37 and 38.

Thereafter the Convention shall enter into force –

(1) for each State ratifying, accepting, approving or acceding to it subsequently, on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

(2) for any territory or territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 39 or 40, on the first day of the third calendar month after the notification referred to in that Article.

zakonodavna ovlaštenja podijeljena između centralne vlasti i drugih vlasti u okviru te države, njezin potpis ili ratifikacija, prihvata ili odobravanja ili pristup ovoj Konvenciji ili njezine izjave u smislu člana 40. neće imati nikakve implikacije na unutarnju podjelu ovlaštenja u okviru te države.

Član 42.

Svaka država može, najkasnije u vrijeme ratifikacije, prihvata, odobravanja, ili pristupa ili u vrijeme davanja izjave u smislu člana 39. ili člana 40. izraziti jednu ili obje rezerve predviđene članom 24. i članom 26. stavom 3. ove Konvencije. Druge rezerve neće biti dopuštene.

Svaka država može bilo u koje vrijeme povući rezervu koju je dala. Povlačenje će se proslijediti Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Rezerva prestaje biti pravovaljana prvoga dana trećega kalendarskog mjeseca nakon obavijesti spomenute u prethodnom stavu.

Član 43.

Konvencija će stupiti na snagu prvoga dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja trećeg instrumenta ratifikacije, prihvata, odobravanja ili pristupa spomenutih u članu 37. i 38. ove Konvencije.

Nakon toga, Konvencija će stupiti na snagu:

1) prvoga dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja instrumenta ratifikacije, prihvata, odobravanja ili pristupa za svaku državu koja ratificira, prihvaća, odobrava ili pristupa Konvenciji;

2) prvoga dana trećega kalendarskog mjeseca nakon obavijesti spomenute u članu 39. ili članu 40. ove konvencije za svaki teritorij ili teritorijalnu jedinicu na koju je proširena primjena Konvencije u skladu s članom 39. ili članom 40. Konvencije.

Article 44

The Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 43 even for States which subsequently have ratified, accepted, approved it or acceded to it.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiry of the five year period. It may be limited to certain of the territories or territorial units to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 45

The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands shall notify the States Members of the Conference, and the States which have acceded in accordance with Article 38, of the following –

(1) the signatures and ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 37;

(2) the accessions referred to in Article 38;

(3) the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 43;

(4) the extensions referred to in Article 39;

(5) the declarations referred to in Articles 38 and 40;

(6) the reservations referred to in Article 24 and Article 26, third paragraph, and the withdrawals referred to in Article 42;

(7) the denunciations referred to in Article 44.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Član 44.

Konvencija će biti na snazi pet godina od dana stupanja na snagu u skladu s članom 43. stavom 1. Konvencije i za države koje su je naknadno ratificirale, prihvatile, odobrile ili pristupile Konvenciji.

Konvencija će se automatski obnavljati svakih pet godina ako nema pisanih izjava koje tome proturječe.

Sve izjave te vrste dostavljat će se Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske, najmanje šest mjeseci prije proteka petogodišnjeg razdoblja. One mogu biti ograničene na određene teritorije ili teritorijalne jedinice na koje se primjenjuje Konvencija.

Takve će izjave biti pravovaljane samo u odnosu prema državi koja je o tome dostavila obavijest. Konvencija će ostati na snazi za druge države ugovornice.

Član 45.

Ministarstvo vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske obavijestit će države članice Konferencije i države koje su pristupile u skladu s članom 38. Konvencije o ovome:

1) o potpisima, ratifikacijama, prihvaćanjima i odobrenjima što su navedeni u členu 37. Konvencije;

2) o pristupanju što su navedena u členu 38. Konvencije;

3) o datumu stupanja na snagu Konvencije u skladu s članom 43. Konvencije;

4) o proširivanju primjene što je navedena u členu 39. Konvencije;

5) o izjavama što su navedene u členu 38. i 40. Konvencije;

6) o rezervama što su navedene u členu 24. i 26. stavu 3. Konvencije te povlačenjima navedenima u členu 42. Konvencije;

7) o izjavama što su navedene u členu 44. Konvencije.

U potvrdu tome dolje potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su Konvenciju.

Done at The Hague, on the 25th day of October, 1980, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Fourteenth Session.

Sastavljeno u Hagu, 25. listopada 1980. na engleskom i francuskom jeziku, u po jednom primjerku koji će biti deponiran u arhivi Vlade Kraljevine Nizozemske i oba su teksta jednako valjana. Primjerak Konvencije bit će dostavljen diplomatskim putem svakoj državi članici Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu koja je sudjelovala na XIV. zasjedanju.

Član 3.

Centralni izvršni organ u smislu člana 6. Konvencije, jesu nadležni organi republika: Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Hrvatske, Makedonije, Slovenije i Srbije.

Centralni izvršni organ kojemu se mogu slati molbe radi prosljeđivanja nadležnome centralnome izvršnom organu iz stava 1. ovog člana jest savezni organ uprave nadležan za poslove pravosuđa.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Službenom listu SFRJ» - Međunarodni ugovori.

*

Haška konvencija o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. 10. 1980, Sl. l. MU br. 7/91 (notifikacijom o sukcesiji Republika Hrvatska je stranka od 8. listopada 1991. - NN MU br. 4/94)